

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 21/03/2024

*****

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 72

Nhiều năm qua, tôi đến rất nhiều nơi, tôi không đợi ai mời mà tôi tự mời tôi. Hòa Thượng dạy chúng ta: “**Việc tốt cần làm, nên làm không công, không đức**”. Tôi làm nhiều việc nhưng trong tâm tôi không dính mắc. Mặc dù, tâm tôi vẫn khởi lên một chút niệm nhưng đó là tập khí từ nhiều đời, nhiều kiếp. Nếu không có tập khí thì tôi đã không cần đến thế gian. Chúng ta mới đưa phóng sự về ngày lễ tri ân lên Youtube, đã có hơn 40.000 lượt xem, buổi lễ đã thành công tốt đẹp. Sau những buổi lễ tri ân, nếu ai muốn tri ân tôi thì tôi đều cự tuyệt. Tôi nhắc mọi người làm tốt những việc cần làm là được, không cần nói những lời “*sáo rỗng*”. Chúng ta thật làm chính là chúng ta tri ân Phật Bồ Tát, Thánh Hiền.

Khi Hòa Thượng còn sống, tôi đã không tranh thủ cơ hội để được quỳ dưới chân Hòa Thượng mà tôi chỉ luôn nỗ lực làm tốt những lời Ngài dạy. Khi Hòa Thượng vắng sanh, tôi chỉ nghĩ rằng: “*Ngày này cuối cùng đã đến!*”. Mọi người khóc lóc nhưng tôi cảm thấy bình thản. Chúng ta khóc mà chúng ta không thật làm thì đó chỉ là những giọt nước mắt “*hư tình giả ý*”.

Hòa Thượng nói: “**Khi chúng ta tu học, thứ nhất là chúng ta phải học thuộc Kinh điển, thứ hai là chúng ta phải viên giải, hiểu đúng những lời Phật Bồ Tát, thánh hiền đã dạy**”. Chúng ta muốn thuộc Kinh điển thì ngày ngày chúng ta phải học tập. Chúng ta thường hiểu Kinh điển một cách lệch lạc, hiểu theo ý mình. Nhiều người dùng pháp “*tư niệm xử*”, pháp giúp chúng ta quán sát mọi thứ xung quanh là giả, là vô thường khiến những người xung quanh đưa hết tiền cho họ, đây là họ dùng thủ đoạn để mê hoặc người. Chúng ta có một ý niệm tư lợi thì chúng ta đã sai.

“*Viên giải*” là hiểu một cách tròn đầy, trọn vẹn. Nhà Phật nói: “**Y Kinh giải nghĩa tam thể Phật oan, lý Kinh nhất tự cũng đồng Ma thuyết**”. Chúng ta y theo Kinh mà hiểu thì oan cho ba đời Phật, chúng ta rời khỏi Kinh mà giảng thì lời của chúng ta cũng giống như lời Ma nói. Chúng ta phải thật tu hành, thật làm ngay trong cuộc sống thường ngày. Người xưa nói: “*Thành*” là “*Nhất niệm bất sanh tật vị thành*”. Một niệm không sanh khởi mới gọi là thành. Chúng ta có ý niệm vì mình thì đã không gọi là “*thành*”. Trong lịch sử, những vị vua, vị tướng đã từng ở trên đỉnh cao danh vọng, tiền tài Tần Thủy Hoàng, Thành Cát Tư Hãn cuối cùng cũng không còn lại gì. Phật dạy: “**Phàm sở hữu tướng giai thị hư vọng, nhất thiết hữu vi pháp như mộng, huyễn, bào, ảnh**”. Những gì có hình tướng đều như giấc mộng, ánh chớp, trôi qua rất nhanh.

Có người đưa tôi một khoản tiền, họ nói, tôi dùng một nửa số tiền đó làm từ thiện, một nửa tôi có thể giữ để dùng. Tôi nói, nếu tôi có tiền thì tôi sẽ bỏ thêm vào để làm từ thiện, tôi không giữ lại đồng nào để dùng cho riêng mình. Chúng ta phải hoàn toàn xa rời ý niệm “*tự tư tự lợi*” thì chúng ta mới là người chân thật học Phật. Chúng ta làm tổn hại giới, thân, huệ, mạng của mình thì chúng ta đời đời không có thân người, ở nơi biên địa, không gặp được Phật pháp. Hòa Thượng từng nói: “***Nếu chúng ta biết dùng tài, sắc, danh, thực, thụ thì nó là công cụ để giúp chúng sanh. Nếu chúng ta không biết dùng thì nó trở thành chướng ngại***”.

Sau khi chúng ta đã hiểu một cách đúng đắn thì chúng ta phải thật làm. Chúng ta phải mang cái hiểu đúng đắn của mình phổ biến đến nhiều người. Thầy Thái kể, có hai người con trai thay nhau nuôi Mẹ, một hôm, nhà người anh hết đồ ăn nên người anh đưa Mẹ sang nhà người em. Người em không mở cửa cho Mẹ vì nói rằng nhà mình cũng đã hết đồ ăn, khi người Mẹ ngủ thấy mùi đồ ăn trong nhà bay ra thì người em bảo vợ dùng khăn bịt kín nồi thức ăn lại để không còn mùi. Khi người Mẹ đi về thì trời liền xuất hiện sấm sét, sét đã đánh chết hai vợ chồng người em. Thầy Thái nói: “*Họ không xứng đáng làm người nên ông Trời đã lấy mạng của họ!*”. Đây là do người làm giáo dục không mang chuẩn mực Thánh Hiền truyền dạy cho họ. Có những đứa trẻ được Cha Mẹ dạy từ nhỏ, trong tâm chúng thường niệm Phật, chúng chỉ ăn chay, người khác cho đồ thì chúng không tự ý nhận. Người xưa nói: “*Tánh tương cận, tập tương viễn*”, các con được dạy từ nhỏ thì chúng đều sẽ trở nên rất tốt. Chúng ta phải tinh tấn, dũng mãnh một cách đặc biệt để chúng sanh được nương nhờ. Đây là việc vô cùng cần thiết!

Mười năm trước, nếu tôi không ra ngoài để làm những việc cần làm thì hiện tại, có lẽ tôi đã “*mô xanh cỏ*”. Chúng ta nỗ lực làm việc vì chúng sanh còn trong tâm chúng ta một câu “***A Di Đà Phật***” niệm đến cùng. Hòa Thượng nhắc, chúng ta phải xem mình như một lữ khách, ở thế gian chúng ta chỉ có quyền sử dụng không có quyền sở hữu. Chúng ta không phải người xuất gia nhưng chúng ta có cách sống này thì tâm chúng ta sẽ rất an. Chúng ta làm ra được mọi thứ nhưng chúng ta không có tâm chiếm hữu thì chúng ta sẽ an. Hòa Thượng đã đến và đi như một lữ khách. Điều này giống như chúng ta đến ở một khách sạn, khi chúng ta ra đi thì chúng ta ra đi một cách tự tại.

Chúng ta phải thuộc và hiểu được một cách tròn đầy những điều Phật, Thánh Hiền đã dạy. Thầy Thái nói, nếu chúng ta đã lớn tuổi, chúng ta học không thể thuộc thì chúng ta ứng dụng những điều đã học ngay trong cuộc sống hằng ngày, chúng ta làm như vậy thì chúng ta sẽ rất dễ nhớ. Thí dụ, Phật dạy chúng ta, không nên dính mắc vào “*danh vọng lợi dưỡng*”, chúng ta quán sát thấy “*danh vọng lợi dưỡng*” khiến chúng ta luôn phiền não vậy thì chúng ta sẽ buông bỏ chúng.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta phải “Y giáo phụng hành”. Ngày ngày, chúng ta phải học tập Kinh giáo để “bổ khuyết” vào những nội dung chúng ta hiểu chưa đúng, hiểu chưa đủ. Chúng ta hiểu đúng, hiểu đủ thì chúng ta mới có thể thật làm. Mục***

đích của “nghiên thảo” thứ nhất là để chúng ta chân thật lý giải nghĩa lý của Kinh điển, tiếp đó, chúng ta tiến thêm một bước đó là cầu viên giải, có một kiến giải chính xác. Chúng ta có kiến giải chính xác nhưng kiến giải đó không viên dung thì chúng ta tu hành vẫn sẽ có chướng ngại. “Giải” là chúng ta nhận biết rõ đường đi, chúng ta hiểu sai thì chúng ta sẽ “*tu mù luyện quáng*”. Chúng ta chưa hiểu rõ thì chắc chắn chúng ta sẽ đi sai đường. Chúng ta chưa hiểu mà chúng ta dẫn dắt người khác làm thì chúng ta giống như “*người mù dẫn người mù*”.

Hòa Thượng nói: “**Ngày nay, có nhiều người có thiện tâm đến học Phật thế nhưng nhiều người có phương pháp tu hành sai lầm**”. Nếu chúng ta được dạy sai thì chúng ta sẽ làm sai. Có nhiều người tu hành Phật pháp nhưng bài xích nhau nghiêm trọng, điều này dẫn đến Phật pháp không thể phát triển. Điều này tôi có cảm ngộ rất sâu sắc, hơn mười năm trước, nhiều người cho rằng tôi xen tạp, cản trở tôi làm việc nhưng từ đó đến nay, tôi chỉ học pháp Hòa Thượng, chỉ niệm một câu “**A Di Đà Phật**”. Hiện tại, mọi người tự đứng ra tổ chức buổi lễ tri ân Cha Mẹ, tôi không còn vướng mắc vào việc này, hằng ngày, tôi chỉ cần kiểm soát thân tâm của chính mình.

Hòa Thượng nói: “**Vấn đề cốt lõi của tu hành chính là “Tứ hoằng thệ nguyện”**”. Trong “*Tứ hoằng thệ nguyện*” có chúng sanh vô biên thệ nguyện độ, phiền não vô biên thệ nguyện đoạn. Chúng ta niệm Phật là vì chúng sanh mà niệm Phật. Chúng ta làm tất cả mọi sự, mọi việc ở thế gian là để lợi ích chúng sanh, không có một chút ý niệm riêng tư nào. Chúng ta thành Phật cũng là vì chúng sanh mà thành Phật. Chúng ta vì chúng ta mà thành Phật thì chúng ta mãi mãi không thể thành Phật. Chúng ta vãng sanh cũng là vì chúng sanh mà vãng sanh.

“*Phiền não vô biên thệ nguyện đoạn*” là chúng ta loại trừ tất cả những tập khí, phiền não của chính mình. Chúng ta khởi lên một chút niệm danh lợi thì chúng ta đã làm hỏng tâm thanh tịnh của chính mình. Phiền não của chúng ta nhiều vô lượng vô biên nhưng tất cả phiền não đều từ một gốc, đó chính là “*tham*”. Chúng ta chặt được gốc thì cành lá sẽ héo tàn. Tất cả chướng ngại, phiền não đều từ tập khí “*tham*” sinh ra.

Hòa Thượng nói: “**Người học Phật, trước tiên phải phát đại nguyện độ chúng sanh**”. Chúng ta phát được đại nguyện độ chúng sanh thì chúng ta sẽ làm những việc lợi ích chúng sanh một cách mạnh mẽ. Chúng ta không cần đứng trên giảng tòa mới có thể độ được chúng sanh, chúng ta làm mọi việc một cách tận tâm, tận lực thì chúng sanh sẽ sanh tâm ngưỡng mộ, kính trọng, muốn đến học tập.

Chúng ta phải phát đại nguyện độ chúng sanh trước, sau đó chúng ta mới đoạn phiền não. Chúng ta phát được đại nguyện độ chúng sanh thì phiền não của chúng ta sẽ dần tan nhạt. Phiền não đều xuất phát từ tâm tham. Chúng ta vô tư, vô cầu phục vụ chúng sanh thì tâm tham của chúng ta sẽ dần tan nhạt, phiền não sẽ dần không còn.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta phát đại tâm độ chúng sanh trước, sau đó chúng ta mới đoạn phiền não. Đây cũng chính là “một môn thâm nhập”. Chúng ta chuyên học một pháp môn, một bộ Kinh để bồi dưỡng tâm thanh tịnh của chính mình. Tâm địa thanh tịnh thì sẽ sanh trí tuệ**”. Phát đại tâm độ chúng sanh sau đó chúng ta mới đoạn phiền não. Sau khi đoạn phiền não thì tâm chúng ta thanh tịnh, tâm chúng ta thanh tịnh thì chúng ta học pháp môn. Thứ tự của những việc này có trước có sau nhưng chúng ta làm cùng lúc. Tâm chúng ta thanh tịnh thì chúng ta mới có thể học pháp môn.

Hòa Thượng nói: “**Tâm chúng ta thanh tịnh thì chúng ta học pháp môn nào cũng không có chướng ngại**”. Chúng ta chỉ chọn học một pháp. Hiện tại, chúng ta giúp ích chúng sanh bằng cách thúc đẩy giáo dục Thánh Hiền, chúng ta làm trên nền tảng tâm đại từ bi, nền tảng của Phật pháp Đại Thừa. Đây chính là chúng ta từ bi xuất phương tiện. Chúng ta làm xong việc thì chúng ta buông xả, không dính mắc trong tâm. Nhiều năm nay chúng ta tổ chức các buổi lễ tri ân, trong các buổi lễ chúng ta ngày càng nói ít làm nhiều.

Chúng ta học Phật, trước tiên chúng ta phải phát đại nguyện độ chúng sanh. Chúng ta vì chúng sanh mà thành Phật thì chúng ta mới có thể thành Phật. Chúng ta vì chúng sanh mà vãng sanh thì chúng ta mới có thể vãng sanh. Nếu người nào muốn vãng sanh để có đời sống an vui, tự tại thì họ sẽ vĩnh viễn không thể vãng sanh. Chúng ta vãng sanh là để hoàn thành học nghiệp cao nhất, để thay Phật độ chúng sanh. Chúng ta có tâm đại từ, đại bi này thì chúng ta mới có thể vãng sanh thành Phật. Những năm qua, chúng ta chỉ hướng đến Hòa Thượng để cầu cầu học tập, chúng ta đã có những kết quả trác tuyệt, không thể nghĩ bàn. Chúng ta làm được rất nhiều việc nhưng tâm chúng ta an vui, chúng ta vẫn trải qua đời sống bình dị.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!